

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717206585
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717206585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: O. G.D., E.. XX.XX.XXXX, I. K. S. XXX, XXX XX B. S., právne zastúpeného JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, IČO: 37 880 381, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanej: W. I., E.. XX.XX.XXXX, I. Z.. O. XXX/XX, XXX XX S., právne zastúpenej Hudzík & Partners, s. r. o., IČO: 47 251 654, so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, o zaplatenie 12.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 11C/29/2017-193 z 24. novembra 2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 12.500,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.500,- eur od 1. apríla 2017 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou mu 7. júna 2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia 12.500,- eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 31. januára 2017 uzatvoril ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o pôžičke, ktorou sa zaviazal požičať dlžníčke 12.500,- eur. Dlžníčka sa zaviazala predmetnú sumu vrátiť jednorazovo a bez úrokov v lehote do 31. marca 2017. Hotovosť vo výške 12.500,- eur dlžníčke odovzdal pred podpisom zmluvy o pôžičke. V čase poskytnutia pôžičky bol medzi nimi blízky partnerský vzťah, avšak aj napriek tomu o predmetnej pôžičke spísali aj písomnú zmluvu, na ktorej boli následne na Obecnom úrade vo Veľkom Slavkove overené podpisy. Dlžníčka v zmysle predmetnej zmluvy potvrdila, že peniaze jej pred podpisom zmluvy odovzdal a ona si ich v celosti a v hotovosti od neho prevzala. V čase medzi poskytnutím pôžičky a termínom jej splatnosti partnerský vzťah s dlžníčkou ukončil, pričom dlžníčka mu v lehote splatnosti peniaze nevrátila. Disponuje len úradne osvedčenou kópiou originálu zmluvy o pôžičke, ktorú si po jej podpise na obecnom úrade, resp. po osvedčení pravosti podpisov nechal osvedčiť na Notárskom úrade JUDr. Igora Čabru, a to z dôvodu zaužívanej praxe. Peňažné prostriedky odovzdal dlžníčke pred podpisom zmluvy osobne za prítomnosti známeho X. D., hoci nebol dôvod jej odovzdať tieto peňažné prostriedky aj za jeho prítomnosti. Peniaze si prevzala v mieste jeho bydliska. V spoločnej domácnosti s dlžníčkou nežili. Keďže išlo o vyššiu hotovosť, rozhodol sa podporiť to písomným listinným dôkazom. Listiny mal vo svojom aute, kde mala prístup aj dlžníčka, resp. boli v druhom aute, ktoré jej požičal v tom čase a má za to, že originálna časť zmluvy ňou bola odcudzená. Na základe prevencie bol rád, že medzi

svojimi dokumentmi našiel aspoň overenú kópiu zmluvy o pôžičke. Priateľský vzťah s dlžníčkou ukončili v mesiaci marec. Nevie ako došlo k strate zmluvy. Faktom však je, že zmluva, ktorá bola predložená, je overená s originálom a iná zmluva nebola podpísaná.

2.2 Súd prvej inštancie najskôr rozhodol o žalobe platobným rozkazom, č. k. 11C/29/2017-16 z 10. augusta 2017, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Proti tomuto platobnému rozkazu 7. septembra 2017 podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že od žalobcu si nepožičala žiadne peňažné prostriedky a na Obecnom úrade vo Veľkom Slavkove boli overené podpisy na úplne inej listine, a to na dohode o užívaní vozidla.

2.3 Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nie je pravdou, že si 31. januára 2017 od žalobcu požičala 12.500,- eur. O tejto skutočnosti sa dozvedela až od právneho zástupcu žalobcu, ktorý jej zaslal kópiu zmluvy. Nepopiera, že 2. februára 2017 boli so žalobcom na obecnom úrade v obci Veľký Slavkov, kde overovali podpisy, ale tieto podpisy sa netýkali zmluvy o pôžičke, ale týkali sa zmluvy o užívaní vozidla Kia Picanto, EČV: D.. Na základe tejto zmluvy o užívaní vozidla zaslala na účet žalobcu 1.000,- eur. Namietala, že na predloženej kópii zmluvy o pôžičke nie je jej podpis, ale aj to, že X. D. nepozná, stretli sa v reštaurácii Kráľovský dvor v Košiciach, avšak v bydlisku žalobcu ho nikdy nevidela.

2.4 Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom vydaným v tomto konaní 14. februára 2019 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 11Co/46/2019-135 z 26. septembra 2019 tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.5 Po vrátení veci odvolacím súdom vykonal súd prvej inštancie výsluch svedka X. D.. Z jeho výpovede mal za preukázané, že tento svedok bol prítomný pri tom, ako žalobca a žalovaná mali na stole papieri. Nevidel, o aké papieri sa jedná, ale videl, že niečo podpisujú. Bolo tam viac dokumentov. Následne došlo k počítaniu peňažných prostriedkov. Presne sumu, ktorú odovzdával žalobca žalovanej nevidel, ale mal za to, že sa jednalo asi o 10.000,- eur a o 500-eurové bankovky. Žalobca povedal, že žalovanej dal peniaze pri podpise zmluvy. Videl viac bankoviek v nominálnej hodnote 500,- eur a boli tam aj iné bankovky asi 200-eurovky. Žalobca prepočítal peňažné prostriedky, dal ich žalovanej a ona odišla. Pri výpovedi na Obvodnom oddelení policajného zboru sa ho vyšetrovateľ nepýtal, o akú sumu išlo, ale pýtal sa ho, či sa niečo podpisovalo a či sa podpisovala nejaká zmluva. Na peňažné prostriedky sa vyšetrovateľ nepýtal, a preto ani na to neodpovedal. Vyšetrovateľ sa ho nepýtal koľko bankoviek videl, ale on vyšetrovateľovi uviedol, že videl bankovku nominálnej hodnoty 500,- eur. Videl, že sa počítajú nejaké peniaze, ale netvrdí, že presne videl 12.500,- eur.

2.6 V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca zmluvou o pôžičke preukázal, že ju 31. januára 2017 uzatvoril so žalovanou. Podpisy oboch zmluvných strán boli úradne overené v obci Veľký Slavkov a zároveň bolo dohodnuté vrátenie pôžičky v lehote do 31. marca 2017. Žalobca podal žalobu 7. júna 2017. Žalobca uniesol dôkazné bremeno, čo sa týka reálneho odovzdania peňažných prostriedkov, čo potvrdil svedok X. D., ktorý bol prítomný pri odovzdaní peňažných prostriedkov.

2.7 Súd prvej inštancie mal za to, že k naplneniu dohody a k odovzdaniu peňažných prostriedkov došlo. Žalovaná síce uvedené popierala a tvrdila, že nebol tam nikto prítomný a peňažné prostriedky jej neboli poskytnuté, avšak to potvrdila len svojou výpoveďou a iné dôkazy nepredložila. Súd tiež poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak by aj zmluva o pôžičke nebola písomne uzatvorená, tak k poskytnutiu hotovosti došlo, čo bolo potvrdené aj svedeckou výpoveďou.

2.8 Súd prvej inštancie sa zaoberal aj vyšetrovacím spisom, keďže proti žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie pre prečin úverového podvodu. Ani z týchto listín súd nemal preukázané, že by ku skutku došlo. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Poprade, č. k. ČVS:ORP-568/1-VYS-PP-2017 zo 14. mája 2018 bolo toto trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci a uznesením Okresnej prokuratúry Poprad, č. k. 2Pv 501/17/7706-18 z 20. júna 2018 bola sťažnosť poškodenej W. I. proti tomuto uzneseniu zamietnutá.

2.9 Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v plnom rozsahu, pretože mal za to, že bola dostatočne preukázaná existencia právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou. Žalobca uniesol dôkazné bremeno tým, že svedeckou výpoveďou bolo potvrdené, že peňažné prostriedky boli odovzdané žalovanej. Žalovaná súdu nepotvrdila svoje tvrdenie, že žiadne peňažné prostriedky neprevzala. Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 12.500,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 1. apríla 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mala žalobcovi peňažné prostriedky vrátiť, do zaplatenia.

2.10 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanoveniami § 517 ods. 1 prvej vety, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.11 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal plne úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam tvrdila, že z vykonaného dokazovania a ani z výpovede svedka D. nebolo preukázané, že by jej mal žalobca odovzdať presne 12.500,- eur, keďže svedok D. podľa nej nevedel presne povedať, v akej hodnote jej mal žalobca odovzdať peňažné prostriedky. Zároveň zdôraznila, že výpovede tohto svedka v tomto konaní a v trestnom konaní majú niekoľko podstatných rozdielov. Zatiaľ čo vo výpovedi v tomto konaní svedok uviedol, že sedel od nej a žalobcu vo vzdialenosti asi tak 3-4 m a po podpise došlo následne k počítaniu peňazí, nevidel každú bankovku, išlo o bankovky 500,- eur a iné, počítanie bolo aj u žalobcu a aj u nej, vo výpovedi v trestnom konaní uviedol, že sedel od nej a žalobcu vo vzdialenosti asi 7 m a žalobca držal v ruku nejakú peňažnú hotovosť (nevedel sa vyjadriť k výške peňažnej hotovosti). Mala za to, že k jej tvrdeniam o neuzatvorení žiadnej zmluvy o pôžičke a o neodovzdaní peňažných prostriedkov nie je možné predkladať dôkazy, pretože nie je možné predkladať dôkazy k niečomu, čo sa nestalo. Na druhej strane je podľa nej potrebné vzájomne posudzovať výsluch žalobcu v spojení s predloženým listinným dôkazom, ktorým je výsluch žalobcu v trestnom konaní, pričom poukázala na rozpornosť vyjadrenia žalobcu, ktorý na pojednávaní konanom 13. apríla 2018 uviedol, že zmluva o pôžičke mala byť podpísaná 31. januára 2017 a 2. februára mala byť údajne osvedčená pravosť podpisov a hodnotenia výpovede U.. C. D. (pracovníčky Obecného úradu Veľký Slavkov, ktorá bola pri podpise zmluvy) vyšetrovateľom v uznesení, ... ako je možné, že je pri predloženej listine nad podpisom uvedený dátum 31. január 2017 a listina je overená pod dátumom 2. február 2017, teda v žiadnom prípade žalovaná nemohla zmluvu podpísať 31. januára 2017. Ohľadom listiny overenej JUDr. Igorom Čabrom 4. apríla 2017, ktorú predložil súdu žalobca podotkla, že výpovede vykonané v trestnom konaní môžu preukázať skutočnosť, že nikdy neuzatvorila so žalobcom zmluvu o pôžičke, ale úplne inú zmluvu. V nadväznosti na uvedené konštatovala, že tvrdenia žalobcu v žalobe sú vykonštruované, keďže od marca 2017 sa so žalobcom nestretávala a nemala k dispozícii kľúče od motorového vozidla, v ktorom mala byť uložená údajná zmluva o pôžičke, pričom žalobca aj napriek tomu uviedol, že originál zmluvy mal k dispozícii 4. apríla 2017. Rovnako bolo v konaní preukázané, že údaje v overovacej knihe z 2. februára 2017 boli menené, najmä začiatok v slove pôžička, čo vyplýva z uznesenia vyšetrovateľa ČVS:ORP-568/1-VYS-PP-2017, ktoré bolo v konaní predložené ako listinný dôkaz. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla a žalovanej priznáva náhradu trov celého konania.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním z 11. januára 2021. Uviedol, že skutočnosti, na ktoré poukazuje žalovaná v odvolaní sú vo vzťahu k predmetu konania a napadnutým výrokom rozsudku právne irelevantné. Domnieval sa, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že medzi ním a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke tak, ako to je uvedené v článku I. predmetnej zmluvy o pôžičke a že súd prvej inštancie správne vyhodnotil ním predložený dôkaz (zmluvu o pôžičke) ako dôkaz, ktorý jednoznačne svedčí o tom, že medzi ním a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a čo bolo predmetom tejto pôžičky, pričom aj ostatné dôkazy vykonané v konaní súdom prvej inštancie jednoznačne svedčia o tejto skutočnosti. Čo sa týka preukázania výšky pôžičky zdôraznil, že priamym dôkazom o odovzdaní sumy vo výške 12.500,- eur žalovanej je jej písomné prehlásenie o tejto skutočnosti, ktoré je obsiahnuté v článku II. zmluvy o pôžičke, v ktorom žalovaná prehlásila, že svojím podpisom na zmluve potvrdzuje prevzatie sumy vo výške 12.500,- eur v hotovosti, a to pred podpisom tejto zmluvy. Žalovaná nikdy nespochybnila pravosť tohto svojho podpisu a v konaní len účelovo tvrdila, že nikdy nepodpisovala zmluvu o pôžičke, ale podpisovala dohodu o užívaní vozidla. Z toho, že pod týmto jej podpisom je uvedené, že tento dokument podpisuje ako dlžník, je úplne zrejmé, že podpisovala listinu, ktorá bola zmluvou o pôžičke. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako zákonný a vecne správny.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou

osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

11. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že v konaní nebolo preukázané, že by jej mal žalobca odovzdať presne 12.500,- eur, odvolací súd považuje túto jej odvolaciu námietku za nedôvodnú. Súčasne odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1, ods. 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Odvolací súd má z obsahu spisu za preukázané, že žalovaná v odpovedi na predžalobnú upomienku (č. I. 56 spisu) tvrdila, že žiadne peniaze si od veriteľa nepožičala a v odpore proti platobnému rozkazu prehlásila, že si od žalobcu žiadnu hotovosť nepožičala. Svedok D. však vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom 24. novembra 2020 na otázku sudkyne uviedol, ... následne došlo k počítaniu peňazí. Nevidel som každú bankovku. Išlo o bankovky v nominálnej hodnote 500 eur a iné. Mám reštauráciu, bolo ich tam minimálne 20 a na otázku právneho zástupcu žalovanej uviedol, ... videl

som viac bankoviek v nominálnej hodnote 500 eur, boli aj iné bankovky, boli tam asi aj 200 eurovky, bolo ich v počte minimálne 20 ks Táto výpoveď svedka D. nebola zo strany žalovanej nijako spochybnená.

13. Rovnako ako irelevantný hodnotí odvolací súd argument žalovanej, že vo výpovedi v tomto konaní svedok uviedol, že sedel od nej a žalobcu vo vzdialenosti asi tak 3 - 4 m a vo výpovedi v trestnom konaní uviedol, že sedel od nej a žalobcu vo vzdialenosti asi 7 m, keďže pre preukázanie toho, či žalobca žalovanej peniaze skutočne odovzdal, je rozhodujúce, že to svedok videl, nie to, z akej vzdialenosti to svedok videl.

14. Čo sa týka ostatných tvrdení žalovanej súvisiacich s dátumom podpísania zmluvy o pôžičke, jej neuzatvorením, okolnosťami overenia jej originálu 4. apríla 2017 a zmenou zápisu v overovacej knihe, odvolací súd opakovane poukazuje na ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka. Z tohto ustanovenia vyplýva, že pre uzatvorenie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peniaze). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu sa vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.

15. K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, odvolací súd konštatuje, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Z odvolania žalovanej však žiadne konkrétne nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovanej bližšie nezaoberal.

16. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 12.500,- eur s príslušenstvom zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

17. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % a zároveň žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).